

РЕШЕНИЕ

№ 12249

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10270** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

С жалба от 18.10.2024 г. адвокат М. М., като пълномощник на управителя на „СТРОЙ ТРАНС 2020“ ООД е оспорил РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., поправен с РА № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г., потвърдени с Решение № 1176/23.08.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт в потвърдените от решаващия административен орган части; не ангажира доказателства за насрещно доказване; не претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; представя допълнително А. № П-22221123122823-004/30.06.2023 г., приет без оспорване от страна на жалбоподателя; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 13 168 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 24-35 от делото) е

възложена ревизия на „Строй транс 2020“ ООД за определяне задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от м. 09.2022 г. до м. 07.2023 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 71 от делото), срещу който е подадено възражение, без да са представени нови доказателства. Възражението не е прието за основателно от авторите на ревизионния акт. Издаден е процесният РА № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г. (л. 36), с който, в тежест на дружеството са начислени допълнителни задължения за ДДС, в размер на 180 996, 76 лв. и лихви - 24 603, 49 лв., като са определени окончателни задължения за внасяне на данък, в размер на 150 253, 55 лв., от които 125 644, 58 главница и 24 608.97 лв. лихви. Ревизионният акт е поправен с РА № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г., поради допуснати „технически грешки при попълване на таблица 1: неправилно посочен размер на възстановен ДДС за м. 05.2023 г.; внесен данък за м. 07.2023 г. и неотразена сума за приспадане на ДДС, за м. 07.2023 г. В резултат на корекциите са начислени задължения за внасяне, в размер на 213 446, 81 лв. (ДДС - 181 492, 76 лв. и лихви - 31 954, 05 лв.).

През ревизираните периоди дейността на „Строй транс 2020“ ООД е свързана с извършване на строително-монтажни дейности и продажба на строителни материали, осъществявана от склад за строителни материали, находящ се в [населено място], [улица]. В обекта е наличен ЕКАФП. Декларирани са данни за 9 лица, наети по трудови договори, на длъжности „общ работник“, „електротехник строителен“, „касиер“, „шофьор“.

Задълженията в частта по ЗДДС касаят данъчните периоди: м.м. 09, 10, 11.2022 г.; м.м. 02, 04, 05, 07.2023 г. В Решение № 1176/23.08.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. по отношение данъчни периоди м.м. 10, 11.2022 г., касаещи издадени от „Дес транс 09“ ЕООД три фактури с предмет „по договор“ е допусната грешка (л. 14 от делото, гръб), като е изписана година 2021 г., вместо 2022 г.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновавали изводите си са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

В съдебното производство, свързано с оспорване на ревизионен акт доказателствената тежест е разпределена съобразно общото правило, по смисъла на чл. 154, ал. 1 ГПК, т.е. – в условията на насрещно доказване жалбоподателят дължи да опровергае, посредством всички допустими доказателствени средства констатациите на ревизиращите органи по приходите. В настоящото съдебно производство на практика не бе осъществена защита на „Строй транс 2020“ ООД.

Съдът споделя изцяло изводите на издателите на ревизионния акт (поправен), основаващи се на неопровергани от страна на оспорващото дружество констатации и факти. Данъкът върху добавената стойност се определя като косвен, многофазен и некумулятивен данък, а практическият му смисъл е да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга, и да бъде включен еднократно в крайната цена. Облагането само на добавената стойност се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя на съответната доставка. Действащият понастоящем ЗДДС съответства по съдържание изцяло на нормите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, относно общата система на данъка върху добавената стойност, за целите на общия търговски оборот на стоки и на услуги. Условията, които следва да

изпълни данъчен субект, претендиращ право на данъчен кредит са изброени алтернативно в чл. 71 ЗДДС. ЗДДС и Директивата предпоставят реализирането на правото на приспадане на данъчен кредит от наличието на доказателства за действително извършена престация - доставка на стока или на услуга. Трайно установена е съдебната практика в смисъл, че само издаването на данъчна фактура, която да отговаря от формална страна на изискването за реквизити и да е отразена в счетоводството на „доставчика“ и в това на получателя не е достатъчно, за да бъде изпълнен фактическия състав на нормите, регламентирани упражняване на принципното право на приспадане на данъчния кредит. Нормата на ал. 5 от чл. 70 ЗДДС въвежда като самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит неправомерното начисляване на данък. За неправомерно следва да се счита начисляване тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престириал стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация. С други думи, преценката за наличието на реално осъществена доставка е неотменимо и задължително изискване за упражняване право на данъчен кредит. Извършването на такава преценка е резултат от внимателен анализ на установените в хода на ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Това е направено с процесния ревизионен акт, респ. с ревизионния доклад. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на „доставчиците“ (ресурсна и кадрова обезпеченост) да изпълнят уговорена сделка, така и обстоятелството, дали между тях и „получателя“ е извършено прехвърляне владението (собствеността) върху стоката. Неоспорените факти, че „Строй транс 2020“ ООД е предало на своите контрагенти обекти със съответно изпълнени СМР, за които твърди да е наело като подизпълнители изброените по-горе дружества, от чието име са издадени процесните спорни фактури не сочи непременно на извода, че дейностите са извършени от „подизпълнителите“. Съдът споделя в тази връзка тезата на ответника, че спорните фактури са издадени с цел превратно упражняване приспадането на ДДС.

Отказано е право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

1. 3 197, 17 лева за периода м. 04.2023 г. по две фактури, с предмет на доставка „ремонтни дейности по протокол“, издадени от „ИНВЕСТ ПРОГРЕС БИЛД“ ЕООД;
2. 7 447, 83 лв. за м. 07.2023 г. по пет фактури с предмет „услуга по договор“, издадени от „ВИ АЙ АЙ 23“ ЕООД;
3. 23 552.17 лв. за период м. 07.2023 г. по 15 фактури с предмет на доставка „услуга по договор“, издадени от „ИВ ЕКСПРЕС“ ЕООД;
4. 997, 20 лв. за период м. 02.2023 г. по фактура № 24...116/15.02.2023 г., издадена от „ТЕХНО ЕЛЕКТРО ВД“ ЕООД, с предмет доставка на строителни материали;
5. 82 330, 33 лв. за периоди м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г. по три фактури с предмет „по договор“, издадени от „ДЕС - ТРАНС 09“ ЕООД;
6. 63 472, 06 лева за м.м. 09, 11.2022 г. и м.м. 04, 05.2023 г. по двадесет и две фактури от „Т.Б. инвест“ ЕООД с предмет „СМР , ремонт ел. инсталации на стопански сгради и офис в [населено място], [улица] строителни материали /алуминиев профил за монтаж на гипскартон, стоманени звена комплект, детайл 3 с маса 680 кг., кран марка 316 S. B. DN 65 PN 16, детайл от стомана, строително желязо, OSB - плочи дървесни частици, ел. помпа 120 куб. м. окомплектована, подово

покрите“.

С договорите и протоколите за СМР „Инвест прогрес билдинг“ ЕООД, „Ив експрес“ ЕООД и „ДЕС - транс 09“ ЕООД са документирали строителни дейности, включващи само труд (кофраж за вертикални елементи, греди, плочи, стълби; монтаж на армировка; декофраж; полагане на гипсокартон по стени и тавани; монтаж на улици; монтаж на алуминиев радиатор, ламинат, ПВЦ лайсни, бойлер, мивка; очукване на фаянс; латексово боядисване, проверка покрив, двустранно обръщане дограма; демонтаж на прозорци, дюшеме, отвори на врати; събиране и пренос на строителни отпадъци), което предполага да са ползвали съответно работници, но ревизиращите органи не са намерили такива доказателства.

Доказателствената стойност на представените от „Дес - транс 09“ ЕООД копия на граждански договори с десет физически лица, с предмет „къртене, измазване, шпакловки и др.“ е дискредитирана с констатациите, че: с договорите няма възлагане на конкретна услуга, идентифицирана по вид и обем; дружеството не е подало декларации за удържан авансов данък от лицата по гражданските договори, както и справка по чл. 73. ал. 1 ЗДДФЛ, не е представило доказателства (разходни касови ордери, банкови документи) за платени възнаграждения, както и доказателства за отразени счетоводно разходи по граждански договори; от своя страна физическите лица не са подали ГДД по ЗДДФЛ; при насрещни проверки две от лицата (М. А. Х. и М. Г. Г.) са отрекли да са полагали труд за „Дес - транс 09“ ЕООД, а С. О. К. декларирал да е работил на строителни обекти в [населено място] и [населено място], но не представил доказателства за полаган труд; обявените данни в НАП за А. А. В. свидетелстват, че той не е полагал труд за „Дес - транс 09“ ЕООД, понеже за част от процесните периоди е установено да е полагал труд едновременно по два трудови договора; част от протоколите към гражданските договори са изготвени след датата на предаване изпълнението на обектите, което означава М. А. Х., С. О. К. и А. А. В. да са работили на обект „църква С. Д. [населено място]“, след като „Дес - транс 09“ ЕООД е предало изпълнението на обекта.

„Инвест прогрес билдинг“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения за процесните периоди. Такива са изискани, но не били представени. Изводът на органите по приходите за липса на реална доставка е мотивиран и с констатациите, че: с протокол от 01.04.2023 г. е документирано приемо-предаването на извършени СМР на обект „църква Света П. в [населено място], [община]“, но договор за същия обект е сключен на следващия ден-02.04.2023 г..

За доказване на кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките „Ив експрес“ ЕООД е представило копия на два трудови договора за наети лица на длъжност „офис-мениджър“, но след съответната справка решаващият административен орган установил, че за процесните периоди дружеството е декларирало данни за девет лица, наети по трудови договори на длъжности „уеб дизайнер“, „графичен дизайнер“, „офис мениджър“, които не са относими към характера на процесните СМР, като напр. „обща работи почистване и изхвърляне на строителни отпадъци“; в договорите за възлагане не е посочен конкретен обект, а само: „обект [населено място]“; липсва приемо-предавателен протокол; фактура № 13/25.07.2023 г. е издадена въз основа на протокол от 31.05.2023 г., който документира предаване на строителни дейности за обект „гр. В., текущ ремонт на общински изолатор“, в размер на 8 100 лв. (без ДДС), но сумата от стойността на описаните в протокола СМР по вид и цена не съответства

на общата стойност на услугите и данъчната основа, отразени във фактурата; същото се отнася и за фактура № 9/18.07.2023 г., данъчната основа по която не съответства на приложения към нея протокол от 30.06.2023 г. за обект „с. Н., В.“.

Фактурите от „Т.Б. инвест“ ЕООД са с предмет „СМР, ремонт ел. инсталации на стопански сгради и офис в [населено място], [улица] строителни материали /алуминиев профил за монтаж на гипскартон, стоманени звена комплект, детайл 3 с маса 680 кг., кран марка 316 S. B. DN 65 PN 16, детайл от стомана, строително желязо, OSB - плочи дървесни частици, ел. помпа 120 куб. м. окомплектована, подово покритие. От „Строй транс 2020“ ООД са представени копия на фактурите, фискални бонове, договор от 02.09.2022 г., документи за последващо ползване, счетоводна отчетност. Според договора от 02.09.2022 г. дружеството – жалбоподател е възложило на „Т.Б инвест“ ЕООД извършване на текущ ремонт на здравен кабинет в НУ „И. М.“, [населено място], като с протокол, обр. 19 от 27.09.2022 г. е документирано приемо-предаването на строителни дейности, конкретизирани по вид, количество, единична цена и стойност. Краен възложител на СМР е „Арт билдинг инвест“ ЕООД, съгласно договор и протокол, обр. 19, според които услугите представляват единствено полагане на труд. Ревизираното дружество е издало фактури към „Арт билдинг инвест“ ЕООД. Не са установени по тях основания за корекция на начисления данък. Жалбоподателят е отразил в счетоводството стоките - предмет на доставки по издадените фактури от „Т.Б инвест“ ЕООД, по дебита на сметка 304 „Стоки“. Във фактурите и ППП стоките не са индивидуализирани с данни за марка, модел, характеристики, гаранционен срок, производител и др. Осчетоводено е плащане към доставчика в брой, чрез кредитиране сметка 501 „Каса в лева“. При насрещната проверка на „Т.Б. инвест“ ЕООД са представени: копия на издадени фактурите към м. 09.2022 г., до м. 05.2023 г., протоколи, обр. 19, приемо-предавателни протоколи; договор от 10.08.2020 г. за взаимно сътрудничество; карта за поръчка; договор от 02.09.2022 г. за текущ ремонт на здравен кабинет НУ „И. М.“ [населено място]; разпечатка на счетоводни операции на сметки 501,4532 и група 70; аналитичен регистър на счетоводна сметка 411. В обяснение управителят декларира, че: основната дейност на дружеството е търговия с промишлени стоки и материали, производство и търговия със сушени билки; строителните материали са транспортирани с тежкотоварни автомобили, собственост на „Строй транс 2020“ ООД, от негови служители, но от ревизираното дружество не са представени доказателства за транспорта - пътни листове, документи за покупка и разход на гориво, извършване на превоза им от трето лице от негово име и за негова сметка, и пр.; ремонтните услуги са извършени от Т. Б. - собственик. Дискредитирането на правото на данъчен кредит е с мотиви, че: „Т.Б. инвест“ ЕООД не е представило доказателства за кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на доставките; в дружеството е полагал труд единствено управителят, а строителните дейности за текущ ремонт на здравен кабинет са в голям обем и е следвало да бъдат изпълнени за срок от 20 дни; не са представени доказателства за стопанисван търговски обект, от който са натоварени строителните материали, както и доказателства за произхода им; представените две фактури, №№: [ЕГН]/24.11.2022 г. и [ЕГН]/14.02.2023 г. са с еднакви стойности на данъчна основа и ДДС, с предмет „ремонт ел. инсталации на стопански сгради и офис [улица]“, но на същите не кореспондират доказателства за вида на извършените дейности, за вложените материали, за лицата- преки изпълнители на работите, както за необходимостта от повторно извършване на

услугата. Управителят на „Т. Б. инвест“ ЕООД е декларирал да е извършил по договора от 02.09.2023 г. лично СМР - текущ ремонт на здравен кабинет НУ „З. М.“ в [населено място] (очукване на фаянс, сваляне на ламинат, мивки и др., поставяне на гипсокартон, монтаж кабели, окачен таван, латексо-боядисване), но ревизиращите и ответникът приели за практически невъзможно СМР да са извършени само от един човек в посочения времеви диапазон, предвид характера и обема им. С трудовия договор от „Т. Б. инвест“ ЕООД управителят и едноличен собственик на капитала Т. И. Б. е нает на длъжност „специалист земеделие“ – специалност, която не предполага извършване на СМР. Отделно от горното, за фактурираните услуги ремонт на ел. инсталации на стопански сгради и офис в [населено място], [улица] дружеството - жалбоподател и „Т. Б. инвест“ ЕООД не са представили доказателства за: приемане/предаване на услугите; за техния вид и обем.

Предаването на строителните материали е удостоверено с протоколи, но в тях („Техно електро ВД“ ЕООД и „Т. Б. инвест“ ЕООД) не е посочено място на съставяне, а в протоколите към издадените фактури от „Ви Ай Ай 23“ ЕООД като място е посочено [населено място]. В част от протоколите с „Ви Ай Ай 23“ ЕООД не са вписани трите имена на лицето, което ги е подписало от името на продавача - управител. Решаващият административен орган е направил съответните справки в ТР, относно обявените спесимени от подписи на представляващите „Техно електро ВД“ ЕООД и „Т. Б. инвест“ ЕООД и приел несъответствия с подписите от протоколите, оспорвайки с тези доводи автентичността (авторството) на договорите и приемо-предавателните протоколи. От страна на дружеството – жалбоподател не бяха ангажирани доказателства за опровергаване на тези твърдения. Документираните с част от издадените от името на „Т. Б. инвест“ ЕООД фактури за доставка на стоки не съответстват на договорените с жалбоподателя количества и цени, съгласно картата за поръчка от 01.08.2022 г. Предмет на доставка по фактура № [ЕГН]/05.05.2023 г. е „подово покритие“, чиято доставка не е възложена с картата. С картата за поръчка от 01.08.2022 г. е договорена доставка на 4 ел. помпи, на обща стойност 34 000 лв. (без ДДС), но във посочени във фактура № [ЕГН]/31.05.2023 г. са отразени 2 бр. ел. помпи, всяка от които на стойност 17 100 лв., или общо 34 200 лв.

За доказване на превоза на стоките „Техно електро ВД“ ЕООД е представило копия на издадени фактури от „Лъки стар 83“ ЕООД към ревизираното дружество, от 31.01.2023 г., т.е. - преди датата за спорната продажба през м. 02.2023 г. Ревизиращите не са установили данни за получени транспортни услуги от жалбоподателя, във връзка с транспортирането на инертните материали с доставчик „Лъки стар 83“ ЕООД, като и в счетоводството му не е налична „надеждна одитна следа“ за издадените от процесиите „доставчици“ фактури и последващо ползване на документираните с тях СМР на конкретни обекти, каквото е изискването на чл. 114, ал. 10 ЗДДС.

За доказване превоз на стоки „Ви Ай Ай 23“ ЕООД е представило копия на три трудови договора за наети лица като шофьор на тежкотоварни автомобили, но тези договори не са приети от органите по приходите като достатъчно

доказателство за реално извършена услуга, понеже (установено от решаващия административен орган) дружеството не е притежавало автомобили и не е декларирало получени доставки на гориво за такива. Не са установени и доказателства за последващо ползване или съхранение на строителните материали, предмет на фактурите. В счетоводството на „Строй транс 2020“ ООД фактурите са отразени по дебита на сметка 304 „Стоки“, която не е водена аналитично. За периодите от м. 09.2022 г. до м. 11.2022 г. по сметката е отразен единствено дебитен оборот, представляващ придобиване на стоки. Към 31.12.2022 г. са изписани стоки на стойност 398 566 лв., въз основа на мемориален ордер, без да са налични доказателства за техния вид, количество, отчетна стойност. Прието е също с РД/РА, че представените от жалбоподателя банкови документи и фискални бонове не доказват плащане по спорните доставки, тъй като: извършените банкови преводи от „Дес - транс 09“ ЕООД са с основание „по фактури за строителни материали“, без да са конкретизирани номер и дата на фактура; ревизираното дружество е имало задължения към „Дес - транс 09“ ЕООД за предходни данъчни периоди; страните по доставката не са отразили в счетоводството си фискалните бонове на датите на издаването им. Установено е още, че: процесните издатели на спорните фактури са регистрирани по ЗДДС „по инициатива на органи по приходите; на „Ив експрес“ ЕООД и „Инвест прогрес билдинг БГ“ ЕООД (установено служебно от ответника) са извършени ревизии по ЗДДС за периодите, съвпадащи с издадените към ревизираното дружество фактури, като „доставчиците“ не са представили доказателства за реално осъществени доставки към „Строй транс 2020“ ООД.

Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС „не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, *въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално, тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на **измама** и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“.* Внимателният прочит на цитираното решение на СЕС, като и познаването (макар и не изчерпателно) на практиката на Съда по приложението на Директива 2006/112/ЕО сочи, че в основата на отговорите на отправени преюдициални въпроси стои условието, „да са изпълнени предвидените в директивата процесуални и материалноправни условия за упражняването на

правото на приспадане, и в частност - условието данъчнозадълженото лице да притежава фактура, която удостоверява **действителното извършване на доставката на стоки**". В този смисъл Съдът приема, че ревизиращите органи по приходите надлежно са установили обективните обстоятелства, предвид подробно анализирания факти, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение за това, че издателите на фактурите, предмет на РА № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г. не са осъществили доставки към „Строй транс 2020“ ООД“ ЕООД, понеже *„не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за доставки не са били оправдани в счетоводната им документация“*.

Неоснователна е жалбата и в частта, относно оспорване законосъобразността на РА за поправка, № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г. Установено е от ответника в производството за обжалване на ревизионния акт по административен ред, че с Акт за прихващане или възстановяване, № П-22221123122823-004-001/30.06.2023 г. декларираният от дружеството ДДС за възстановяване за м. 05.2023 г., в размер на 55 848, 18 лв. е прихванат срещу изискуеми задължения за ДДС, за периоди от м. 07.2021 г., до м. 09.2021 г., определени с предходен РА 22221122004812-091-01/04.04.2023 г., като така данъкът е бил възстановен на дружеството. Този факт е пропуснат в таблица № 1 на процесния РА № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г., поради което е издаден РА за поправка, № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г., с който, след съобразяване на установените се задължения по ЗДДС за периоди от м. 05.2023 г., до м. 07.2023 г. неправомерно възстановеният ДДС е определен като дължим и за него са начислени лихви за забава, считано от датата на възстановяването/прихващането, до датата на издаване на РА.

В заключение: Ревизионен акт № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г., поправен с РА за поправка, № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г., потвърдени с Решение № 1176/23.08.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът, в процесната оспорена част е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие на материалноправните основания на ЗДДС, да не бъде признато упражненото право на приспадане на данъчен кредит, начислен в процесните фактури.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет Съдът го определя в размер на 13 168 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „СТРОЙ ТРАНС 2020“ ООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221123006447-091-001/06.06.2024 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., поправен с РА № П-22221124105711-003-001/18.06.2024 г., потвърдени с Решение № 1176/23.08.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, относно отказано право на приспадане данъчен кредит в общ размер на 180 996, 76 лв. главница и 31 948, 77 лв. лихви.

ОСЪЖДА „С. Т. 2020“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 13 168 лв. (тринадесет хиляди, сто и шестдесет и осем лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: